

Arrest

nr. 37 475 van 25 januari 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X
X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 september 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 25 augustus 2009 genomen "Voor de Minister" door "(S.D.) Fonctionnaire délégué" waarbij een visum gezins-hereniging wordt geweigerd.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 november 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2009.

Gelet op het tussenarrest nr. 34 881 van 26 november 2009 waarbij de behandeling van de zaak wordt uitgesteld tot de terechtzitting van 14 januari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DER HASSELT die loco advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 27 augustus 2008 een aanvraag in tot het verkrijgen van een visum gezinshereniging op grond van artikel 40 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

1.2. Op 25 augustus 2009 werd een beslissing tot weigering van het visum gezinshereniging getroffen "Voor de Minister" door "(S.D.) Fonctionnaire délégué". Deze beslissing werd betekend op een niet nader bepaalde datum. Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"Op 27/08/2008 werd er op basis van artikel 40 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een visumaanvraag ingediend door mevrouw N.M. (...).

Deze aanvraag werd ingediend op grond van een huwelijk dat op 29/03/2008 werd afgesloten met mijnheer N.K. van Nederlandse nationaliteit.

Overwegende dat krachtens artikel 27 van het wetboek van internationaal privaatrecht een buitenlandse akte, om erkend te worden, moet voldoen aan de voorwaarden die volgens het recht van de Staat waar zij is opgesteld, nodig zijn voor haar echtheid, en haar rechtsgeldigheid moet worden vastgesteld overeenkomstig het op haar toepasselijke recht;

Overwegende dat naar aanleiding van de visumaanvraag tot gezinshereniging, Mevrouw N.M. verschillende documenten heeft voorgelegd in het dossier

1. Een document gedateerd op 23/03/2008 en afgeleverd door het Departement Statistiek dat een geboorteakte zou moeten zijn en waarin Mevrouw N. 19 jaar oud geschat wordt (according to her face appearance). De foto van betrokkene werd naast deze opmerking geplaatst.

Men kan effectief vaststellen dat het hier om een jonge vrouw gaat, maar het is onmogelijk om de exacte leeftijd vast te stellen op basis van deze foto. Mevrouw kan evengoed 11, 12 of 13 jaar zijn als 15, 16 of 19 jaar. In Afghanistan is het een courant gebruik om jonge meisjes van 12 of 13 jaar uit te huwelijken (zie rapport UNICEF).

Indien dit het geval zou zijn in dit dossier; dan zou deze situatie vanzelfsprekend strijdig zijn aan de Belgische Openbare Orde. Het is derhalve erg belangrijk om de exacte leeftijd van de aanvraagster vast te stellen.

Daarenboven blijkt uit het voorgelegde document dat het kind enkel werd verwekt door de vader. De identiteit van de moeder staat nergens vermeld. Er dient hierbij verduidelijkt te worden dat de niet-erkenning van het administratieve bestaan van de moeder strijdig is aan onze perceptie van het recht en het principe van gelijkheid tussen men en vrouw. Dit gegeven is tevens in strijd met de Belgische Openbare Orde.

Verder dient vermeld te worden dat het document weergeeft dat de aanvraagster gehuwd is evenwel zonder enige datum weer te geven.

Verder betreft het document een laattijdige registratie van geboorte: immers werd de geboorte pas aangegeven op 23/03/2008.

Het voorgelegde document kan derhalve niet erkend worden in België.

2. Een ongetiteld document dat een huwelijksakte zou moeten voorstellen, afgeleverd door de "Panwan Primery Court" dat op 29/03/2008 een huwelijk registreerde. Dit document meldt als identiteit van de echtgenoot M.K., 20 jaar oud Deze identiteit komt niet overeen met de identiteit van de te vervoegen persoon in België.

Er dient opgemerkt te worden dat het document slechts een vertaling betreft. Het originele document met handtekening van de beide echtgenoten, dat in staat stelt om de aanwezigheid van de echtgenoot op de plechtigheid vast te stellen, bevindt zich niet in het dossier.

Dit document kan dan ook niet weerhouden worden om de huwelijksband tussen de aanvraagster en de te vervoegen persoon in België vast te stellen.

Teneinde betrokkenen de mogelijkheid te bieden deze situatie uit te klaren werd op 23/12/2008 een beslissing tot uitstel genomen waarbij gevraagd werd een correcte huwelijksakte voor te leggen evenals een correcte geboorteakte van N.M. en een attest waaruit blijkt dat de heer N.K. ongehuwd was voor het huwelijk met de aanvraagster. Dit laatste om na te gaan of de echtgenoot in België niet bigaam zou zijn, wat zijn Nederlandse nationaliteit hem verbiedt.

In juli 2009 maakt de Belgische ambassade te Islamabad de documenten die werden voorgelegd door de aanvraagster over.

Het betreft hier opnieuw een "Marriage certificate" n°53/235 met als identiteit van de echtgenoot M.K., identiteit die niet overeenstemt met de identiteit van de te vervoegen persoon in België.

Daarenboven merkt de ambassade op dat het hier niet om officiële documenten gaat maar om verklaringen op eer van diverse personen.

Deze personen verklaren naar eer en geweten de echtgenoot te kennen onder de naam M.K. Dit document bevestigt aldus de tegenstrijdige identiteit tussen de te vervoegen persoon in België en de

effectieve echtgenoot. Opnieuw dient opgemerkt te worden dat de originele akte zich niet in het dossier bevindt maar enkel een vertaling.

Verder werd tevens een document, "Tazkira ID Card" genaamd, van de aanvrager voorgelegd; het document bevat enkel de naam M. Dit document is gedateerd op 01/12/2007, hetzij voordat de geboorte werd aangegeven en geeft aan dat de vrouw 19 jaar zal worden in het jaar 2008. Opnieuw is enkel de naam van de vader vermeld. Het document kan dan ook niet worden weerhouden om de identiteit en leeftijd van de vrouw vast te stellen.

De heer N.K., de te vervoegen persoon in België, maakt verder nog volgende documenten over:

- Een individualiteitsattest, daterende van 20/01/2009 en afgeleverd door de Afghaanse ambassade in België. Dit document geeft weer dat N.K. en M.K. een en dezelfde persoon zijn. Zijn correcte naam is N.K. Echter geeft de Belgische ambassade te Islamabad weer dat door de aanwezigheid van een bevolkingsregister niet alleen in Afghanistan maar ook in alle Afghaanse posten in het buitenland er geen geloof kan worden gehecht aan de inhoud van dergelijk document. Het betreft aldus een gelegenheidsattest opgemaakt voor de doeleinden, gezien geen enkele verificatie mogelijk is en dat deze dan ook niet werd uitgevoerd.

- Onze ambassade geeft verder weer dat ze geen enkele twijfel heeft dat de persoon die gehuwd is in Afghanistan en de te vervoegen persoon in België 2 verschillende personen zijn.

- In de plaats van een Afghaanse celibaatsattest, maakt de man een attest van vertrek over uitgaande van de Nederlandse autoriteiten (afgeleverd toen de man zich in België vestigde) waarop vermeld staat dat hij ongehuwd is. Dit document is echter niet wat gevraagd werd, met name een attest afgeleverd door de Afghaanse autoriteiten stellende dat de heer N.K. vrij is van enig andere huwelijksband teneinde een nieuw huwelijk te kunnen afsluiten met de aanvrager. Hoewel bigamie dan wel aanvaard is in Afghanistan geldt dit niet voor de echtgenoot aangezien deze de Nederlandse nationaliteit heeft. De advocaat van meneer deelt in een brief van 02/04/2009 mee dat de heer N. niet de dubbele nationaliteit heeft gezien de Nederlandse nationaliteit exclusief is en niet toelaat een tweede te hebben. Zijn cliënt wordt dan ook door de Afghaanse autoriteiten als Nederlander beschouwd. Daarom kan de man geen document aangaande zijn burgerlijke staat voorleggen, afgeleverd door de Afghaanse autoriteiten.

Er dient echter opgemerkt te worden dat het document dat werd voorgelegd in het dossier en dat als huwelijksakte moet dienen, meldt dat de echtgenoot M.K. "T." is. De melding dat de nationaliteit aldus exclusief is, strookt niet met de realiteit. Deze uitleg kan dan ook de onmogelijkheid om zijn burgerlijke staat aan te tonen niet rechtvaardigen.

De Afghaanse ambassade levert op 05/08/2009 een "attest van huwelijk" af waarin vernield staat dat "de heer N.K., van Afghaanse nationaliteit; zoals weergegeven op zijn huwelijksakte n°53/235, ongehuwd was voor de datum van 29/03/2008, hetzij voor zijn huwelijk met Mevrouw N.M." Er dient opgemerkt te worden dat het huwelijkscertificaat n°53/235 hetzelfde document is dat eerder werd overgemaakt in juli 2009 door de Belgische Ambassade te Islamabad en dat reeds eerder al werd besproken. Dit document is geen huwelijksakte maar herneemt eenvoudig de verklaringen van personen die stellen de echtgenoten goed te kennen. In het document werd nergens hemomen dat de heer M.K. (en dus niet .K.) ongehuwd was voor het huwelijk.

Dit attest, dat zich baseert op dit document, kan dus niet gebruikt worden om inlichtingen weer te geven die er niet in staan vermeld. Het betreft hier dan ook hoogstwaarschijnlijk om een document dat speciaal voor de doeleinden werd opgesteld, afgeleverd op vraag van de echtgenoot en zijn eigen verklaringen weergevende, zonder enige verificatie van authenticiteit.

De heer N.K. heeft tevens een geboorteakte overgemaakt van de aanvrager afgeleverd door de Afghaanse ambassade te Brussel op 05/09/2009. Rekening houdende met de voorafgaande bemerkingen, kan dit document een geboorteakte, afgeleverd door de autoriteiten waarde geboorte heeft plaatsgevonden, niet vervangen.

Derhalve kunnen de documenten niet gebruikt worden om de bestaande band tussen de aanvrager en de te vervoegen persoon in België aan te duiden. Deze persoon, die bovendien onder een andere identiteit gekend is in België dan in Afghanistan, laat documenten opstellen in een land onder een identiteit en in een ander land onder een andere identiteit. Er staat nergens vast dat het hier om dezelfde persoon gaat, noch dat de echtgenote niet minderjarig is en de leeftijd zou hebben om te huwen zonder in strijd te zijn met de Belgische Openbare Orde.

Het voorgelegde document kan niet worden erkend in België

Bijgevolg weigert de Dienst Vreemdelingenzaken het tussen N.M. en N.K. afgesloten huwelijk te erkennen in België.

Het afgesloten huwelijk opent derhalve niet het recht op gezinshereniging

De visumaanvraag wordt verworpen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken (hierna: de Taalwet Bestuurszaken) zijn van openbare orde en een schending ervan moet ambtshalve worden opgeworpen. De Raad kan de bestreden akte op grond hiervan vernietigen, ongeacht het belang van verzoeker bij zulk middel (cfr. RvS 30 januari 1997, nr. 64 259).

2.2. De Dienst Vreemdelingenzaken is niet vrij in het kiezen van één van de landstalen bij het behandelen van een visumaanvraag. In deze dient verwezen te worden naar artikel 39, §1, van de Taalwet Bestuurszaken, dat als volgt luidt:

“In hun binnendiensten en in hun betrekkingen met de gewestelijke en de plaatselijke diensten uit Brussel-Hoofdstad, gedragen de centrale diensten zich naar artikel 17, § 1, met dien verstande dat de taalrol bepalend is voor het behandelen van de zaken vermeld onder A, 5° en 6°, en B, 1° en 3°, van genoemde bepaling”

Artikel 17, §1 van de Taalwet Bestuurszaken bepaalt vervolgens:

“(…) In zijn binnendiensten (…) gebruikt iedere plaatselijke dienst, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd is, zonder een beroep op vertalers te doen, het Nederlands of het Frans, volgens navolgende onderscheid:

A. Indien de zaak gelocaliseerd of localiseerbaar is:

1° uitsluitend in het Nederlandse of het Franse taalgebied: de taal van dat gebied;

2° tegelijk in Brussel-Hoofdstad en in het Nederlandse of het Franse taalgebied: de taal van dat gebied;

3° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied: de taal van het gebied waar de zaak haar oorsprong vindt;

4° tegelijk in het Nederlandse en het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in een van de eerste twee gebieden: de taal van dat gebied;

5° tegelijk in het Nederlands en in het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in deze laatste: de hierna onder punt B voorgeschreven taal;

6° uitsluitend in Brussel-Hoofdstad de hierna onder B voorgeschreven taal;

B. Indien de zaak niet gelocaliseerd of niet localiseerbaar is en:

1° een ambtenaar van de dienst betreft: de taal van diens toelatingsexamen of bij ontstentenis van zulk examen de taal van de groep waartoe betrokkene behoort op grond van zijn hoofdtaal;

2° door een particulier is ingediend: de door deze gebruikte taal;

3° geen van de gevallen onder 1° en 2° zich voordoet: de taal van het toelatingsexamen van de ambtenaar aan wie de zaak wordt opgedragen. Indien de ambtenaar geen toelatingsexamen heeft afgelegd, gebruikt hij zijn hoofdtaal (…).”

2.3. Een visumaanvraag die ingediend wordt in het buitenland door een vreemdeling, betreft een aangelegenheid die niet gelokaliseerd of localiseerbaar is in één van de taalgebieden van België of Brussel-Hoofdstad (cfr. RvS 5 mei 1999, nr. 80 100, RvS 25 mei 2004, nr. 131 688 en de voorbereidende werken van de Taalwet Bestuurszaken, waarbij de minister het volgende verklaarde: *“Selon les précisions fournies par le ministre dans les travaux préparatoires de cette dernière loi, la terminologie ‘affaire localisée ou localisable’ est empruntée à l’arrêté Royal du 6 janvier 1933, pris en vertu de la loi de 1932. Selon la déclaration du ministre souvent reproduite: ‘on dit d’une affaire qu’elle est localisée lorsqu’elle trouve son origine dans une des régions linguistiques; on dit qu’elle est localisable, lorsque par une vue de l’esprit les conditions sont remplies, pour localiser une affaire dans une région déterminée’ – Doc. Parl. Chambre, n° 331/27, Rapport fait au nom de la Commission de l’Intérieur par M. SAINT-REMY, p.32, in Pasin, 1963, p. 968).* Indien de zaak niet gelokaliseerd of localiseerbaar is in één van de taalgebieden van België en evenmin in Brussel-Hoofdstad, dient dus te worden teruggevallen op artikel 17, §1, B van de Taalwet Bestuurszaken. Onderhavig geschil betreft geen ambtenaar van een dienst. Een vreemdeling die een visumaanvraag indient in het buitenland kan niet beschouwd worden als de in artikel 17, §1, B, 2° van de Taalwet Bestuurszaken bedoelde particulier. Algemeen wordt immers aangenomen dat onder “particulieren” in de zin van de bepalingen van de Taalwet Bestuurszaken, de in België verblijvende Belgen en vreemdelingen en de in het buitenland verblijvende Belgen dienen te worden verstaan (R. RENARD, *Talen in bestuurszaken, in de bedrijven en in de sociale betrekkingen*, Gent, E. Story-Scientia, 1983, nr. 225). Uit de parlementaire voorbereidingen van de Taalwet Bestuurszaken blijkt dat de wetgever met het begrip “particulieren” de in

België verblijvende Belgen en vreemdelingen heeft bedoeld, doch niet de vreemdelingen die in het buitenland vertoeven. De Memorie van Toelichting stelt immers het volgende: "(...) Aan de particulieren zal, zoals nu, worden geantwoord in de taal die zij hebben gebruikt. De regeling die aan iedere burger toelaat met de hogere besturen van zijn land te corresponderen in zijn eigen taal is normaal maar moeilijk in overeenstemming te brengen met de taalregeling die opgelegd wordt voor de binnendienstbehandeling: in veel gevallen vergt zij de tussenkomst van vertalers. (...)". In de nota van de regering, die in het verslag SAINT-REMY is opgenomen, wordt herhaald dat: "(...) Aan de particulieren zal, zoals thans reeds het geval is, worden geantwoord in de taal die zij hebben gebruikt. Deze regeling, die aan iedere inwoner toelaat met de hogere besturen van zijn land te corresponderen in zijn eigen taal, is normaal maar moeilijk overeen te brengen met de taalregeling die opgelegd wordt voor de binnendienstbehandeling: in veel gevallen vergt zij de tussenkomst van vertalers. (...)". De hierboven gehanteerde termen 'burger' en 'inwoner' wijzen op ingezetenen van een stad of staatsgemeenschap. Verder dient de taalregeling te worden gesitueerd in de specifieke Belgische context. Zo merkt de Memorie van Toelichting ter zake op dat "(...) Het ontwerp dat u thans wordt voorgelegd heeft ten doel, zoals in de verklaring van 2 mei 1961 werd aangekondigd, in het kader van een algemene herziening van de taalwetgeving in bestuurszaken, een oplossing te geven aan de problemen die betrekking hebben op de Brusselse agglomeratie, de randgemeenten en de centrale besturen. Meteen wordt er naar gestreefd de kwestie van afbakening te regelen ter ener zijde van de Nederlandse en Duitse taalgebieden en ter andere zijde van de Franse en Duitse taalgebieden. (...)". Voorts besluit de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken en van het Openbaar Ambt, A. Gilson, dat: "(...) Het ontwerp dat U ter bespreking wordt voorgelegd, is voor de Nederlandssprekende en de Franssprekende Belgen een redelijk vergelijk. Aan de inwoners van het Duits taalgebied biedt het een volledig administratief taalstatuut. Uiteraard kan een vergelijk aan alle betrokken partijen geen voldoening schenken op alle punten: het is een wederzijdse toegeving die moet doordringen zijn van goede wil en vooral van begrip. De Regering drukt de hoop uit dat haar ontwerp vooral vanuit dat standpunt zal onderzocht worden. Ten deze moet iedereen zich laten leiden door het verlangen de goede verstandhouding tussen Vlamingen en Walen te verstevigen en recht te laten wedervaren aan de billijke betrachtingen van de enen zowel als van de anderen. (...)". Verder dient te worden aangestipt dat de taalregeling de openbare orde raakt, wat inhoudt dat de Taalwet Bestuurszaken niet extensief dient te worden uitgelegd. De bepalingen van de Taalwet Bestuurszaken dienen steeds zo geïnterpreteerd te worden zodat het door de wetgever gestelde doel kan worden bereikt. Daarenboven kan ook nog verwezen worden naar het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht van 26 november 1964 dat uitdrukkelijk stelt dat indien het als normaal voorkomt dat ook aan vreemdelingen in het buitenland die zich van een landstaal bedienen in deze taal door de centrale diensten geantwoord wordt, dit geen wettelijke verplichting is (zie V.C.T., nr. 133, 23 november 1964 in E. A. DE GROEVE, M. FERON, F. COLLIGNON en R. PIESENS, Taalcodex, I, Heule, UGA, losbl., p.II-49).

2.4. In deze dient derhalve het in artikel 17, §1, B, 3° van de Taalwet Bestuurszaken bedoelde criterium toegepast te worden, namelijk de taal van het toelatingsexamen van de ambtenaar aan wie de zaak wordt opgedragen of zijn hoofdtaal (cf. "*Si l'affaire n'est ni localisée, ni localisable, c'est la langue de l'agent qui prévaut.*", Doc. parl. Chambre, n° 331/27, Rapport fait au nom de la Commission de l'Intérieur par M. SAINT-REMY, p. 32, in *Pasin.*, 1963, p. 968) en "*la langue de l'agent à qui l'affaire est confiée n'intervient que subsidiairement, à défaut de tout autre critère*" (Doc. parl. Sén., sess.ord.1962-1963, n°304, p.21), "*c'est-à-dire en l'absence de tout rapport décelable entre cette affaire et une région linguistique*" (C.E., 12 novembre 1968, n° 13.208), geciteerd in GOSSELIN F., « *L'emploi des langues en matière administrative. Les lois coordonnées du 18 juillet 1966* », Kluwer, 2003, p. 190).

2.5. Onder behandelend ambtenaar moet worden verstaan het personeelslid dat de zaak werkelijk behandelt en niet het hoofd van de dienst of de ambtenaar die ondertekent (Vaste Commissie voor Taaltoezicht, advies nummer 1.265 A van 18 november 1965, aangehaald door Renard, *Talen in bestuurszaken, in de bedrijven en in de sociale betrekkingen*, 1983, blz. 121, nummer 212; De Pelsmaeker, Deridder, Judo, Proot, Vandendriessche, *Taalgebruik in bestuurszaken*, Administratieve Rechtsbibliotheek, Die Keure, 2004, p.170, nr.533).

2.6. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de behandeling van de visumaanvraag van verzoeker opgedragen was aan ambtenaar D. S. die in het Frans opgestelde brieven en mails verstuurt en finaal ook de bestreden beslissing ondertekend heeft. Ter terechtzitting verklaart de verwerende partij dat ambtenaar D.S. behoort tot de Franse taalrol. Hieruit dient afgeleid te worden dat de taal van

het toelatingsexamen van de ambtenaar aan wie de zaak werd opgedragen of minstens zijn hoofdtaal het Frans is. Verwerende partij betwist ter terechtzitting finaal niet de vaststelling van de Raad dat een in het Nederlands opgestelde beslissing waarop de handtekening van voormelde ambtenaar figureert, betekend werd aan de verzoekende partij.

2.7. Gezien de taal van de behandelende ambtenaar doorslaggevend is voor de taal waarin de beslissing dient te worden opgesteld, kan de Raad niet anders dan ambtshalve vaststellen dat artikel 17, §1, B, 3° van de Taalwet Bestuurszaken waarnaar artikel 39, § 1 van de Taalwet Bestuurszaken verwijst, geschonden is. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van 25 augustus 2009 genomen “*Voor de Minister*” door “*S., D. fonctionnaire délégué*” waarbij een visum gezinshereniging wordt geweigerd, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig januari tweeduizend en tien door:

mevr. M. EKKA,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA